

Album De Avontuur

Jan Versluis, 2019

1. Vrolijk dansje (instrumentaal)

Een vrolijk onschuldig muziekje om mij er aan te herinneren dat je in “zwaar weer” beter maar kan dansen. Ook al kán je niet dansen. Veel kans dat er een reddingsboei toegeworpen wordt.

2. Veerle, mijn verlangen

Een herinnering aan een van mijn puberfantasieën over “echte liefde”. Een krachtige onderstroom in mijn leven van toen. En de ontdekking van nu dat er een paar aftakkingen daarvan nog steeds door mijn lijf sijpelen. Tsja.....

Plotseling ben je daar,
van uit een grijze nevel
door zacht Vlaams gebabbel
de trilling van een snaar

Zwart, rood of blond
geen flauw idee
Maar ik weet nog wel
jouw kus op mijn mond

*Vrijwel alles is vergeten
maar je naam is blijven hangen
Veerle, mijn verlangen
Veerle.....*

Je glimlach als een vlam
bij onze zoetheid in de zon
De geur van jouw katoenen kleedje
de liefde die niet kwam

Hoe oud moet je zijn
voor jou was ik veel te jong
een nauwelijks beschreven blad
en mijn geest nog rein

*Bijna alles is verdwenen
alleen je naam is blijven hangen
Veerle, mijn Vlaams verlangen
Veerle.....*

Je zit soms in mijn hoofd
en scharrelt daar dan rond
Als een onvoorspelbaar vuurtje
dat nooit meer dooft

*Al vroeg door jou bevangen
niet alleen je naam is blijven hangen
Veerle, mijn verlangen
Veerle.....*

3. Durmen (instrumentaal)

Gehucht aan de Brugsevaart in Oost-Vlaanderen. Voor het eerst genoemd in een register uit de 11e eeuw. Mijn herinneringen aan Durmen gaan terug tot mijn kindertijd. Een oude klapbrug met aan weerskanten van het kanaal slecht onderhouden kademuren van rode bakstenen. Een café, een buurtwinkeltje, wat huisjes en een boerderij aan de vaart. Af en toe een auto over de brug, verder stilte.

Op die boerderij woonden en werkten Celina (“Slina”) en haar zoon Werner. Celina was een oude lieve vrouw. Ze zat genoeglijk bij haar Leuvense stoof (plattebuiskachel) met ons te klessebessen dat het een lust was, onderwijl het vuur van de stoof in de gaten houdend. Eens per jaar werd er een varken geslacht. Dat vond ik triest, eng en fascinerend. Een deel van het varken was voor ons bestemd. In een Keulse pot werd het vlees aan boord bewaard in de ‘achteronder’, naast mijn bedstee.

De Brugsevaart is al jaren verbreed en heeft nu moderne oevers. Bij Durmen ligt een nieuwe hoge brug waar de schepen onderdoor varen. De boerderij en andere bebouwing bij de vaart zijn verdwenen. Celina en Werner ook.

4. Vliegen

Een zekere neiging tot ontvluchten is mij niet vreemd. Wat is er dan fijner dan..... vliegen? Hopla!

Verdwaald in lege straten
waar is iedereen
Met lood in mijn schoenen
waar kan ik heen

*In mijn dromen kon ik vliegen
onbegrensd en vogelvrij
Van de aarde los kunnen komen
met een engel aan mijn zij*

Eindeloos wil ik scheren
langs het ruige Noordzeestrand
Vrolijk en vrij flaneren
bij het schuim aan de waterkant

Naar Gent, schone stad,
waar ik ooit ter wereld kwam
En dansend de dans ontsprong
bij het offeren van het lam

*In mijn dromen kon ik vliegen
onbegrensd en vogelvrij
Van de aarde los kunnen komen
met engelen aan mijn zij*

Nog steeds in een lege straat
nu bij zonsondergang
Met weemoed in mijn ziel
maar lang niet meer zo bang

*Ik zit nog vaak te dromen
voel me dan heel vrij
Tot daar ben ik gekomen
met een engeltje aan mijn zij*

De tijd heeft mij verdreven
uit een wereld van weleer
Genoeg heb ik verkregen
toch verlang ik soms naar meer

5. Stroomafwaarts (instrumentaal)

*Het woord stroomafwaarts suggereert dat er iets
gemakkelijk gaat, je hebt immers de stroom mee.
Maar dat kan juist heel lastig zijn. Als het fout dreigt
te gaan is het veel lastiger het weer ten goede te
keren. Kortom, opletten en wakker blijven!*

6. Verdriet is soms een vriend

*Wat is verdriet? En wat is vreugde? En wat betekent
dit voor de mens? Ik zou het zo gauw niet
weten.....*

Er zijn zo van die dagen
met hier en daar verdriet
Tristesse als fijne regen
ernstig is het ook weer niet
Ik kan er nu een beetje tegen

Verdriet is soms een vriend
voorbij goed en kwaad
Die mij de waarheid zegt
en pal naast mij staat
Verontrustend en oprecht

Hoe zou ik vrede voelen
en verdriet niet weten
In opgetogen dagen
zal ik mijn leed steeds vergeten
en toch teder bij me dragen

Verdriet, soms een vriend
die komt en gaat
En na zijn verdwijnen
mij rijker achterlaat
en waarde laat verschijnen.

7. Palaveren in Zomergem (instrumentaal)

*Mijn Mémé en Pépé woonden in Zomergem, een
dorp door God neergesmeten ergens tussen Gent en
Brugge. Vlakkig Durmen, maar dat terzijde.*

*Hun huis was une maison de petites histoires. Altijd
wel iemand om mee te babbelen over droevige,
vrolijke, ernstige, zwaarwichtige en andere heerlijk
nutteloze zaken. Buurvrouw, melkboer, huisarts,
tante, nonkel, kozijn of nicht, iedereen bracht zijn of
haar verhaal mee. Het muziekje is een woordloze
ode aan dit palaveren.*

8. Zelfbeeld nr. 13

Altijd fijn om er meer te hebben!

Veel is verzwegen
emoties half bewust
gedachten niet doordacht
in toestanden berust

Onhandig in contacten
tot horen niet in staat
de ander niet kunnen zien
inzichten niet paraat

Verblind door eigen waarheid
zijn zaken slecht beslecht
Pas laat leren luisteren
wat de ander zegt

Veel wegen niet bewandeld
veel keuzes niet gemaakt
veel onheil niet belet
veel harten niet geraakt

Versluisde motieven
verlangens vroeg bedekt
Ambities diep verborgen
talenten laat ontdekt

Helaas, het is niet anders
ontkennen heeft geen zin
We doen ons best
maar meer zit er niet in

9. Parlevinker (instrumentaal)

*Eerst in grote houten roeiboten, later in speciaal
gebouwde motorbootjes, propvol levensmiddelen,
tijdschriften e.d. Rusteloos voeren ze op de wateren,
behendig manoeuvrerend in de soms sterke stroming
op drukbevaren rivieren. Voortdurend op zoek naar
klanten.*

10. Ik mis je (instrumentaal)

*Grotendeels geschreven in de Griekse drómos Ousak
(een soort toonsoort maar dan anders), dus nog
trister dan mineur. Maar toch met een zekere
berusting. Dat dan weer wel.*